

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRI NAȚIONALE CREȘTINE

DIRECTOR:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul
necinst și instrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Instit. și fabrici — — — Lei 500

„Viitor de aur România are...”

...A cântat poetul și a știut ce cântă. A prevăzut în secole, mai mult decât pocitura de politician trecător, ce-și făcuse din frânele ce le avea în mână, un stimulent al orgoliului. Și ce deosebire între cântarea lui măiastră și slugărnicia de rând, a politicianului trecător! Umil s'a strecurat în rândurile îngânaților, după cum tot atât de umil și-a spus dragostea și credința lui și a neamului, în aceste câteva cuvinte, ce vor trăi în veacuri.

Sfinte ne sunt cuvintele și în învălmășagul zilei de azi, ne agățărăm mai mult, convinși de adevărul lor. Da. România are un „viitor de aur” și în ciuda tuturor acelor, ce ne privesc cu ochi de ură, noi vom merge spre ținta noastră de bine, fără șovăire.

Trecutul ne este mărturie, ne aduce dovezi, de ce-a putut și cât i-a fost de mare, românului, răbdarea. Gândiți-vă la șiragul secolelor, cu asuprirea barbare, cu dominațiunile grecești și turcești și cu robia neprecupețită a ungarilor și cetiți în cartea sfântă a țării, suferințele ce s'au abătut pe capul nostru. Nici un popor n'a suferit ca noi, dar nici un popor, nu și-a afirmat mai mult vigoarea. Și nici o țară, nu este atât de frumoasă și bogată, ca țara noastră.

Am avut fericirea s'o privesc, de pe înălțimea munților și nu cred că scrisul meu, va putea reda cândva măreția, ce-au văzut ochii mei.

...Pleșuv vârful muntelui m'a primit în adierea unui vânt, venit de pe coastă. În vale, vârful de brădet se leagănă, în sclipiri de soare iar isvoare ascunse, murmurau un cântec, ce nu l-am înțeles atunci. Coaste, coline și vărfuri de munți, acoperite de peria deasă a pădurilor, se prelungiau până departe, contopindu-se cu câmpiile și holdele de aur și albăstrimea cerului. Sate imprăștiute în chip de boschete, spintecând văzduhul cu turnuri de biserică, vegheau în margine de holde și între dealuri inverzite. Mi-se părea, că am în față un covor măestru, unde o mână divină, a știut să-l împletească în miile de culori, în sclipiri de soare și su-

tele de modele, ce exprimă o viață liniștită, bună și demnă de-a fi numită pământescă...

Iată țara mea și când mă gândesc că dânsa adăpostește un popor muncitor, liniștit, credincios și drept, nu pot să nu-mi arat disprețul pentru acei ce fac și văd în dânsa un pašalâc de rând.

Iată-i. Sunt oameni de rând, din această minunată țară, ce se bat în piept că ei sunt mântuitorii. Sunt acei, ce din înălțimea valului politic, râvnesc un portofoliu de ministru, râvnesc o pâine mai mult și au în cap, doar gândul îmbogațirii.

Sunt oameni mici incapabili, de fi și la înălțimea breslei lor, care mișună ca viermii și împiedecă, înlătură din cale, adevărate valori, prin intrigi de culisă și lingușiri de rând. Sunt slugile fără plată, incapabile de a se ridica din mocirlă, prin munca lor.

Sunt jidanii, ciudată creatură pământescă, ce ne spurcă frumusețea țării, cu hoitul lor, menit să trăiască pe altă lume. Jidanii ce țin diabolica lor pânză de francmasonerie, în care se vrăjește peirea neamurilor creștine.

Străinii care mișună ca spionii, trântorii și demnitarii ai țării noastre și sunt liftele spurcate ce stau gata să aprindă lumânarea muribundului.

Sunt vecinii noștri unghurii cari numai incetează cu stupida lor propagandă. Sunt Rușii, cari au inebunit de-al binele și se apropie cu pași repezi, spre dezastrul lor total.

Dar toate în zădar. Vigora neamului nostru n'o poate stârpi nimeni și cu cât să căsnește cineva, să ne-o sleiască, cu atâta va găsi mai multă.

Și la nevoie, vom ridica în pieți, pentru toți neisprăviți, furci menite să le scoată limba afară — pentru dușmanii noștri vom ascuți săbiile noastre iar pentru jidani, un simplu pașaport pentru Palestina...

Căci „viitor de aur România are” și oricât ne-am apropia de înfătuirea precizată a unei Pan-Europa, nu putem da multă încredere unei francmasonerii de rând.

Întâi „Țara” și apoi goana după îndepărtatul ideal, al unei reuniuni europene.

Gheorghe Atanasiu.

Regele, Țara, Partidele politice și L. A. N. C.

Este adevărat, că dela un capăt la altul al țării, întregul popor românesc a primit cu mare entuziasm vestea sosirii în Patrie a Prințului izgonit, azi Regele nostru Carol al II-lea.

În ajunul unei mari catastrofe către care inconștiența intrigilor și luptelor de partid împingea Țara, a sosit El: Salvatorul. „Impins de marea Mea dragoste de Țară, am sosit în mijlocul Poporului Meu, spre a fi, conform făgăduinței date, pavăza Fiului Meu și Straja Patriei” spune M. S. în „Proclamația către Români”, iar în Cuvântarea ținută după depunerea jurământului, care pentru sufletul Său „devine un legământ sfânt între Mine-Rege și Poporul Meu”, zice, ceea ce numai un adevărat Rege poate: „Nu am venit să Mă răsbun pe nimeni, ci cu inima caldă și iubitoare să strâng într'un mănunchiu pe toți acei cari au voința și puterea de a colabora pentru propășirea Patriei”. În fața acestui fapt împlinit din marea îndurare a lui Dumnezeu pentru suferințele neamului nostru, toate partidele politice sunt cuprinse de o vădită panică văzându-și sfârșitul și deci neputința de a mai nimici averea Țării. Poporul în luptă cu partidele, cari i-se impunea și se credeau exponente ale voinței sale, când în realitate nu sunt decât organele lui de asuprire și sărăcire, și-a primit Stăpânul. Țara s'a unit cu Regele pe care El dorea și El cerea. M. S. Regele s'a unit cu M. S. Poporul. Și asta însemnează moartea partidelor.

După cum spune D. Iorga „Regele este un om, unul singur, un om cu o înfățișare întreagă și plăcută, un om care să știe câștiga și stăpâni”, pentru că „ea, nația, are nevoie de cineva căruia să-i se închine.

Țara suntem noi toți, neamul și pământul nostru românesc, al căror cap este El, Suveranul; și

Pentru desmeticirea francmasonilor români.

(urmare)

„Proprietatea, pentuu-că pământul nu aparține nimănui și produsele lui aparțin tuturor în măsura trebuințelor reale de bun traiu ale fiecăruia.

„Religia, pentuu-că religiile nu sunt de cât sisteme filosofice datorite unor oameni de geniu, sisteme pe care poporele le-au adoptat sub condiția expresă ca să contribuie a le aduce un spor de bun traiu pentru ele.

„Nici Legea,
„Nici Proprietatea,
„Nici Religia
nu pot deci să se impună omului; și, cum acestea îl nimicesc, lipsându-l de drepturile lui cele mai pre-

intre popor și rege trebuie să fie o legătură directă. Augustul nostru Rege ne spune: „Eu am crescut în mijlocul vostru, hrana mea sufletească a fost hrana sufletului vostru, durerile voastre au fost durerile mele, idealurile neamului meu au fost idealurile Mele”. Cu adevărat cuvinte regești.

Partidele, cari pân'aci — isgoinind pe Acela de care se temeau, dar de Care nu le-a fost dat să scape — căutau ca prin minciună să li ia locul, ducând Țara de răpă, nu incetează nici azi să-și continue opera lor nenorocită. Nu vor putea însă. Poporul strâns unit în jurul Tronului va reacționa. Minciuna politică de până acum trebuie să inceteze.

Este foarte îmbucurătoare pentru noi străduința M. Sale Regelu-de a forma un guvern de concentrare, dorind sustragerea lui de sub tirania organizației de partid. Vrea un guvern format din oamenii cei mai capabili din toate partidele și din afara partidelor, cari să lucreze dezinteresat pentru refacerea morală, economică și politică a Țării. Deci tocmai dorința L. A. N. C. exprimată în ultimul congres dela Iași, de a se forma „Marele Consiliu de Apărare Națională”. Triumful doctrinei cuziste este așadar, asigurat. Și dacă pentru un moment M. S. Regele a fost nevoit să consimțim la formarea unui guvern de partid, este pentru cea din urmă oră. Șefii de partide cari azi au putut refuza dorința M. Sale, vor fi așezați de Țară la locul ce li-se cuvine. Coroana este în asentimentul întregului nostru popor, care prin conducătorii L. A. N. C. au cerut, nu de mult, ceea ce Regele a spus cu ocaziunea surii Sale pe Tron: „Sfârșit cuvântului Meu, încă odată fac cel mai calduros apel, ca toți să lucrăm împreună pentru bunul cel scump al nostru: Patria. Români din patru unghuri Uniți-Vă în gânduri, Uniți-Vă în simțiri!”

Membrii L. A. N. C. să-și strângă rândurile. Augustul nostru Suveran va auzi glasul nostru și în ajunul unei epoci noi și de afirmare a ceea ce poate Neamul Românesc, să strigăm din adâncul sufletului nostru: Să trăiască M. Sa Regele Carol al II-lea! Dimitrie Oniță.

țioase, ele sunt asasini cărora le-am jurat de a ne răzbuna în modul cel mai manifest; sunt dușmani cărora li-am jurat un război de exterminare, fără milă, un război de moarte.

„Din acești trei dusmani infami, Religia trebuie să fie grija noastră constantă a atacurilor ucigătoare; pentuu-că un popor nici odată nu a supraviețuit Religiei lui, și pentuu-că, omorând Religia, vom fi nimicit și Legea și Proprietatea, pentuu-că, așezând asupra cadavrelor acestor asasini Religia Francmasonă, Legea Francmasonă, Proprietatea Francmasonă, vom fi regenerat Societatea.

„Pentru a regenera Societatea, tu vei avea sub ordinele tale două corpuri de armată, acela format de Atelierele Simbolice și acela format de Atelierele Inaiteilor Grade.
„Francmasoneria Simbolică tre-

Până când?

Tuturor:

M'a stropit azi cu noroiu
Un maramoi
Ce să faci așa-i la noi
Printre ciocoi.

Delarâmnice.

Am ajuns rău de tot. Am sărăcit cu toții și bietul nostru țaran e plin de datorii.

Deși muncește din greu — țaranul — cu toate acestea nu se poate bucura de rodul muncii sale, iar activul, său a rămas „un ce“ microscopic față de naprasnicul pasiv. Trăește mai mult sub teroarea nemiloasă a polițelor. Țaranul devine din ce în ce mai puțin solvabil.

Dar nu-și dă seama de unde vin toate acestea și cine se îmbogățește lesne în ciuda muncii sale.

E furat de toți din toate părțile. Nu-i cruțat de nimeni.

Și numai unuia îi răd obrazii de fericire, e totdeauna sătul și cu buzunarele asigurate în orice moment de bănet.

Sunt puțini aceia care i-au semnalat prezența dăunătoare a acestuia: Jidovul.

Puțini ca număr, dar mulți ca curaj. Să-mi fie ertat dacă am greșit — dar așa văd și știu eu.

Jidov. — Un nume care inspiră de departe: viclenia, furtul, trândăvia și trădarea.

O liftă aducătoare de rău, fără patrie, și care numai acolo nu s'a pripășit, unde rațiunea și logica a văzut în ea, o adevărată pelagră.

Goniți din altă parte au năpădit întâi puțini la număr, iar azi aproape 2—3 milioane rod fără milă, ca și lăcustele, avuția țării noastre!

Sunt susținuți de mulți din bărbății de stat ai lumii, dar nici unul nu a îngăduit să se pripășească în număr în statele lor.

Par'că n'am avea „boule-la“.

Cea mai de seamă bogăție a țării noastre — cerealele — au intrat în mâna jidovilor.

Se mai aude vreun nume românesc în comerțul intern și extern de cereale prin oboare și piețile de cereale? Și chiar dacă se aude apoi și acela răsună firac.

Este lucru sigur și știut: Comerțul cerealelor românești este în mâna maramoilor.

Cerealist. O meserie frumoasă, bănoasă însă nu e ferită de riscuri dezastruoase.

S'au cartelat, trustat, sindicalizat, spre a evita acest inconvenient — riscul — și spre ași asigura beneficii ilicite și fabuloase.

Și apoi îmi dați voce să spun cu toată făria că dacă maramoi au

inlăturat riscurile, trebuie să se știe că la cereale se câștigă.

Se câștigă mult.

Căci odată s'a inlăturat concurența dintre ei, apoi bietul nostru țaran se vede la chirimul jidovilor și n'are ce să facă și este nevoit să-și dea cerealele pe prețul oferit ca jidan, care jidani oferă așa fel de să le rămână destul.

Banii jidovești fac să amuțească orice pornire contra lor.

Cunosc un maramoi tânăr care prin 1920 era sărac iar azi are o avere frumoasă, face comerț de cereale pe cont propriu și te sfi-dează prin aroganță.

Numai vorbesc de un alt maramoi mai bătrân, fost pe vremuri cărnătar, iar azi deține aproape o piață de cereale dintr'un orașel din vechiul regat.

Și fiindcă am adus vorba de acest maramoi, vă rog să-mi dați voie să vă spun ceva despre el.

Era cărnătar. Sărac. Nu-i mergea de loc cu cărnații. În definitiv nu renta.

De unde până unde, a văzut dihania șanse de pricopseală în cereale.

Dar în acest comerț, cum am mai spus ești expus și la riscuri, cu toate acestea jidovul s'a pricopsit vertiginos.

A utilizat de însușirea neamului său, semit. — a furat cât a putut de mult, fără rușine și lipsit de de frica mâniei lui Dumnezeu, pe bietul țaran, la cântar, la preț, la socoteală, de l-a prăpădit, iar azi e milionar, ceea ce n'a visat neam de neamul lui.

Furtul și viclenia l-a pus în fruntea unei respectabile averi, care îi peruite să aibe un menaj de mână întâia, servitori la dispoziție, luxul fiicelor sale, a rifcuțelor, te uimește, iar timpurile de azi i-au permis să aibă automobil și șofer cu 5000 lei pe lună.

De unde toate acestea, decât din furt laș și criminal în dauna țaranului nostru care muncește din greu sub arșița soarelui din zori și până'n seară, fără să se înfrupteze din rodul muncii sale.

Acest cărnătar care altă dată nu știa cum să se facă mai umilit azi nu te mai cunoaște, iar copii își bat joc de tine și i-am fost auzit spunând:

— Starea noastră socială ne desparte mult, asta-i un punct principal.

La care nu pot să rabd și să nu zic:

Isgonirea voastră de pe scumpul nostru pământ este punctul cel mai principal, liftă spurcată și afurisită, cu sânge de trântor în vine.

Dar acesta este un caz izolat și cred că sunt cu miile în România Mare.

Dar apoi în celelalte ramuri ale comerțului, numai jidani.

Toate centrele comerciale sunt îmbăcsite de jidani și numai ici colea se găsește firma unui român, o firmă fricoasă par'că și săracă.

Obrăznicia acestor jidovi n'are margini. Ca să atragă pe bietul român și în special pe țarani au adoptat ca firmă un nume românesc.

Rod avuția țării noastre fără milă, iar tinerii jidani crescuți și îngrășați pe pământul țării noastre ponegrec țara în ochii străinătății.

Dar până când?

Nu se va găsi oare un nebul să sufle din trâmbiță și să trezească poporul român care iarăși doarme, iar altul să măture această liftă de jidani de pe pământul țării noastre pentru ca apoi ei să rămâie legendari în sufletul poporului românesc.

Delarâmnice.

Moșcovici la război.

Când plecarăm la rezbil
Și-am lăsat-o pe Rașel:
— Rașel, iu te părăsesc
Și mă duc să mă 'nvărtesc.

Nu plânge ca un copil
Și să ai grije de Șmil.
Eu vagoane am câștigat,
Și parale ți-am lăsat.

Acum în loc de vagon
Mă 'nvărtesc la vre-un cheson,
De-am să văd în drum un turc,
Într'un pom am să mă urc;

Iar dacă am să văd un neamț
Iu pe loc mă vâr în șanț.
Și-am să aștept când trece el
Să-i șoptesc incetinel:

Dămnu neamț, mă rog, mein herr
Iu mă dau prizonier.
Iu de tine nu mă leg:
Mă 'nțelegi și te 'nțeleg...

Românul-i un prost așa
Dă cu pușca în dumneata,
Și aleargă peste deal
Pentru un fleac de ideal.

Dar iu nu's așa de prost,
Nu vreau război fără rost,
Eu vreau drepturi nu rezbil
Ideal, să zică el.

Rașel, eu acum te las,
Dar când m'oi întoarce acas,
Am să fac un tărăboi
Că mă întorc dela război.

Atunci, veteran cum sunt
Să cer drepturi și pumunt,
Acum adio Rașel
N'ai grije căs la rezbil.

P'acolo m'oi învărți,
Tu, învârtește-te pe aci.

Burdă Rușundă.

(Ap. Naț. anul III. No 2.)

Să nu se mai cânte „Hristos a înviat“

În comuna Săpânța, jud. Maramureș, ca și în alte comune, școlarii sunt de mai multe naționalități, aici în deosebi Români și jidani. Și cum în toate părțile între creștini, începând dela Inviere până la Înălțare este obiceiul să se salute cu „Hristos a înviat“, această tradiție s'a păstrat asemenea și în școală, în decursul alor 20 de veacuri și nu s'a aflat nimeni să-l împiedice.

Intr'o seară însă se prezintă la învățător unul care se pretinde de creștin, spunându-i, că este trimis din partea familiei Tesler, (Președintele jidovilor din comună), care îi pretinde ca în școală să nu se mai cânte „Hristos a înviat“ cu copiii de român în prezența fiilor din neamul ales alui Izrael, ci să cânte numai și numai în lipsa acestora (adecă numai Sâmbăta, când ei nu sunt la școală. Învățătorul a chemat atunci pe jidanul Tesler, dar acesta nu s'a prezentat la școală, ci a trimis pe soția lui, care încă cu obrăznicia jidănească, a pretins de fapt, ca să nu se cânte „acea rugăciune“ în prezența copiilor de jidan. Natural, învățătorul continuă cu „Hristos a înviat“ până la Înălțarea Domnului și până când în învățător va bate inimă de creștin și de Român, nu va admite să intre puterea deavolului în școală.

Până unde a ajuns Jidanul cu îndrăzneala și obrăznicia, ca să interzică Românului de a-și ținea credința și sf. tradiție, ba e în stare să întrebuințeze, pentru a-și ajunge planurile sale drăcești, chiar să folosească de unealtă pe un creștin, mic la suflet, care să jignească pe frații săi, șă-și atace credința sa.

Trezește-te Române din toropeala ta; uită-te, deschide-ți ochii Român din Maramureș și vezi satele cu nume curat românești, cine domnește în ele, cine are casă mai frumoasă, cine locuiește pe vatra părinților și moșilor tăi, făcută lângă drum, iar azi în mână jidănească, vândută pentru un plev de horincă puturoasă (spirt denaturat); oare nu jidanul, care înainte cu câțiva ani a venit rupticos din Galitița? Nu te întrebi tu oare că cine i le-a făcut? Ori cât de scurt la minte ai fi, vei da răspunsul că: „EU.“ Cine-ți pargărește sufletul tău și credința ta? Tot jidanul. Ferește-te de el, nu te lăsa cumpărat de el, dă mână cu fratele tău și uniți luptați contra lui, căci a Voastră trebuie să fie această Țară scumpă, pentru care ați luptat și pentru care s'a vărsat atâta sânge de creștin.

Preot Ioan Arcașu-S.
Teceul mic—Maramureș.

bue să rămână societatea închisă, având un secret, trebuie să se arate în mod discret profanilor, profitând cu dibăce de împrejurări favorabile și trebuie mai ales să se silească să atragă ucenici.

„Tu te vei sili să atragi în aceste Ateliere cel mai mare număr de elemente dușmănoase Catolicismului, dușmane ideilor și instituțiilor Creștine, pe toți revoltații contra Bisericii, care este vrăjmasa noastră, pe toți necredincioșii de ori ce fel.

„Te vei sili să faci un loc printre Frații Simbolici tuturor ambițioșilor, cari voesc să ajungă la onoruri și putere, tuturor declasaților și secăturilor, cari sunt în căutarea unei poziții sociale, oamenilor de petrecere, bonvivanților lacomi de plăceri materiale, negustorilor și industriașilor aprigi de câștig, literaților, savanților setoși de renume.

„Silește-te să îngrămădești în grupul Simbolismului oamenii inteligenți și influenți din toate țările, studiază-i, ghicește-le tendințele și inclinările lor.

„Semnalează-ni-i pe aceștia, și noi îi vom face să ajungă și să reușească, după ce vom fi pus stăpânire pe inteligența lor, pe voința lor și pe libertatea lor, pentru a-i avea la dispoziție după placul nostru.

„Cu acești oameni alesi, instrumente desăvârșite ale sacrosanctelor noastre revendicări, tu vei avea să formezi Atelierele înalțelor Grade.

„Tu vei încredința acestor Frați de încredere, acestor oameni siguri, propagarea, apărarea și executarea sublimelor noastre idei moderne; tu le vei da însărcinarea să realizeze în Societate Răscumpărarea noastră socială prin francmasonizarea Familiei, a Patriei și a Pro-

prietății, prin absorbirea de către Ordinul nostru, a învățământului de morală și a autorității, prin distrugerea Papalității și prin nimicirea tuturor Religiiilor,

„Organism viu, cu proporții gigantice, care strânge întreaga Societate într'o imensă plasă din care fie-care ochiu este nn om, Ordinul nostru își păstrează atotputernicia și se menține într'o formidabilă unitate grație disciplinei noastre, obligației de a ține totul în secret și jurămintelor noastre francmasonice.

„Nu putem să-ți recomandăm îndestul, Frate, de a proceda astfel, ca, aceste Jurăminte, ale tuturor Gradelor, precum și jurământul de Secret, prin care se închide intrunirea francmasonă, să fie jurate în termeni precizi și în așa fel, încât să constituie, pentru noi Francmasonii, legături atât de indisolubile,

incât să putem fi siguri de cei folositori și să putem îndepărta fără primejdie elementele nefolositoare.

„Trebuie să te silești, Frate, să câștigi în fie-care Atelier un număr de Frați influenți, și, dacă nu convinși, cel puțin interesanți, cari să știe să satisfacă trebuințele sociale ale fie-cărui Atelier, fie prin acei dintre Frați, cari vor consimți să le realizeze cu riscurile și pericolele lor personale, fie, ceea ce este cu mult mai preferabil, prin ajutorul profanilor,

(va urma)

Rugăm abonați, cetiți și răspândiți ziarul adevărat național-creștin „APĂRAREA NAȚIONALĂ“!

vie și mai vătos căreiuă duce apa la moara intereselor străine.

De ce ați luat sărbătorilor respectul cuvenit?!

Imi vine să privesc cazul numai ca o greșală și nu pot crede că cei vinovați nu o vor repara.

Țara nu câștigă nimic prin încălcarea Repaosului Duminecal. Ea însă prin nesocotirea zilelor Ei de înălțare națională și prin preterarea puterilor Ei spirituale se va cufunda tot mai adânc în abizul imoralității și al indiferetismului național.

Vom mai reveni.

I. 930.

V. V.

Domnilor Abonați!

Incepând cu No viitor nu se va mai trimite ziarul decât aceloră dintre D-Voastră, cari au achitat deja — cel puțin — o parte din costul lui, sau despre cari credem că fiind conștii de datoria lor, țin cătuși de puțin la cinstea și demnitatea de om, și-l vor achita în curând fără proces, tuturor celorlalți li se va sistă trimiterea ziarului, iar pentru restanță vor fi im-procesuați.

Administrația ziarului.

— *Coloniștii din Bazargic-Dobrogea* fiind împiedecați de autorități de a ținea o adunare demonstrativă contra persecuțiilor la care sunt expuși din partea bulgarilor, au trimis o telegramă M. S. Regelui, în care între altele au zis:

„Coloniștii din Dobrogea aduc devotamentul profund Regelui tuturor Românilor și supuși mărturisesc durerile lor.

Indignați de dispozițiile anti-naționale din proiectul de lege al Dobrogei noi, am hotărât o întrunire astăzi ora 11 la Bazargic în sala unui cinematograf, să cercetăm proiectul. Din ordinul d-lui prefect Nicolenco am fost împiedecați să ținem întrunirea.

Am fost amenințați chiar cu o zi înainte de întrunire că vom fi închiși.

Am rămas măhniiți, că noi Românii suntem lipsiți de libertățile constituționale, iar minoritarii au din plin aceste drepturi și la toate întrunirile lor participă și autoritățile. Așa se întâmplă când autoritățile nu sunt români de origine.

Unii dintre coloniști strigăm aceste cuvinte de desnădejde: „Vrem să fim minoritari, să avem și noi drepturi în țara noastră!“

Jalnice și dureroase au fost aceste constatări. Minoritarii vor favoruri și privilegii; vor să ne răpească și pământul de hrană. Ei huzuresc de prea mult bine; noi cersim până și pâinea de toate zilele. Cerem aceleași drepturi pe care le au minoritarii. Suntem prea năpăstuiți și asupriți în acest colț de țară.

Sire! Avem privirile ațintite la picioarele Tronului și dela înalta dreptate a Majestății Voastre așteptăm mântuirea.

Trăiască M. S. Regele Carol al II-lea!“

Am fost amenințați chiar cu o zi înainte de întrunire că vom fi închiși.

Am rămas măhniiți, că noi Românii suntem lipsiți de libertățile constituționale, iar minoritarii au din plin aceste drepturi și la toate întrunirile lor participă și autoritățile. Așa se întâmplă când autoritățile nu sunt români de origine.

Unii dintre coloniști strigăm aceste cuvinte de desnădejde: „Vrem să fim minoritari, să avem și noi drepturi în țara noastră!“

Jalnice și dureroase au fost aceste constatări. Minoritarii vor favoruri și privilegii; vor să ne răpească și pământul de hrană. Ei huzuresc de prea mult bine; noi cersim până și pâinea de toate zilele. Cerem aceleași drepturi pe care le au minoritarii. Suntem prea năpăstuiți și asupriți în acest colț de țară.

Sire! Avem privirile ațintite la picioarele Tronului și dela înalta dreptate a Majestății Voastre așteptăm mântuirea.

Trăiască M. S. Regele Carol al II-lea!“

Sărmani coloniști români, veniți aci din alte țări, mânați de dragostea de neam și de patriotismul curat, rele zile ați mai ajuns în România-Mare!

INFORMAȚIUNI

— *O faptă nobilă care vorbește de sine* este cea povestită de dl Sava Rediș, econom din Gai, care a ținut în arândă mai mulți ani o moșie a Episcopiei pentru suma de 150,000 lei anual. Și anume spunea dl Rediș că espirând contractul în toamna anului 1929 și nemai putându-l reinol din cauza greutăților materiale s'a dus să achite suma cu care datora, și cu aceea ocaziune s'a plâns și P. S. Sale Episcopului Dr. Grigorie Gh. Comșa despre căderea bruscă a prețurilor cerealelor și P. S. Sa înțelegând din cele auzite și știute situația grea a tuturor agriculturitor deci și pe a lui Sava Rediș, a ertat, redus fără nici o vorbă 33.000 lei din suma de 150,000, cu cât datora pentru moșie.

Iată o faptă nobilă, caracteristică pentru o inimă iubitoare și adevărat creștinească.

Intru mulți ani stăpâne!

— *Alegerea de notar din Sinte-Mică* ținută în 19 Iunie a. c. s'a terminat cu reușita d-lui Nicolae Macii, care a fost ales dintre cei 21 chemați cu o mare însuflețire. Bucuria noastră este deplină și-l felicităm cu multă plăcere pe alesul nostru care este dl Macii Nicolae.

Sintinenii.

Felicităm și noi din toată inima pe dl Macii, precum și pe frații Sintinenii, cari numai mândri și mulțumiți pot fi de buna lor ispravă!

— *Au ars atelierle C. F. R. din Arad* cauzându-se Regiei Autonome, adecă statului o pagubă de 10—12 milioane. Se fac întinse cercetări — așa cum știe să facă poliția noastră bat-o focul — fiindcă se crede că focul a fost pus. Noi nu „credem“, ci suntem siguri că focul a fost pus, Dar oare de cine? Desigur nu de prietenii neamului românesc ei de aceia, cari, dacă ar putea ne-ar aprinde în 24 de ore toată țara în lung și lat. Aceia, dintre cari cu mulți prea adesea se pupă politicianii noștri și funcționarii români fără conștiință națională.

— *După concesionarea la străini a fabricării chibritelor, a telefoanelor etc.* se vorbește acum că ar urma și concesionarea monopolului exportului de cereale unor firme germane. Nu mai înțelegem nimic, ci stăm mirați și ne întrebăm: oare așa de neajutorați să fim noi așazisa nație românească? De ce să nu ne dăm în arândă țara întreagă, sau să ne declarăm colonie. Ba zău mâine, poimâne ajungem să concesionăm străinilor și dreptul, ori mai bine zis să-i rugăm să ne amestece bucătura pe care o înghițim!

— *Baptistul român Munteanu Gh.* care făcea mare propagandă prin Ardeal, nu de mult s'a stabilit în Budapesta. Dar acolo s'a găsit beleaua, că pe lângă propagandă mai făcând și niște afaceri, cari numai cinstite nu i-au făcut a ajuns pe mâna poliției. No că „fain“ propagandist au frații baptiști!

— *Dacă înalții fosti Regenți vor accepta penziile*, ce le votează Parlamentul adecă câte 150.000 lunar, atunci un fost Regent va primi lunar cam atâta cât primesc cei mai mulți dintre invalizi — și de multe ori numai pe hârtie — în vre-o sută de ani. Curioasă mai este și dreptatea și răsplata pe lumea aceasta!

— *Consiliul de administrație al căilor ferate* a aprobat, în timpul sezonului de vară, emiterea unor abonamente lunare și pentru distanța dela 51—75 km. cu următoarele taxe:

Cl. I 2150, cl. II 1350 și cl. III 770 lei.

Aceste abonamente se vor emite cu începere dela 1 Iulie.

Rugăm achitați abonamentul!

— *Partidul liberal s'a rupt în două.* Membrii partidului, cari au devenit îndată după sosire loiali și devotați sinceri M. S. Regelui Carol II., au ales de președinte pe dl Gh. Bratianu, fiul lui I. C. Bratianu. Dacă dl Vintilă Br. își va da demisia, se crede că partidul va dereni iarăși unitar.

— *In zilele acestea s'a judecat procesul jidoavei Vas Ana,* spioana și a tovarășului ei Harangozó fost omnipotent la C. F. R., deși nici nu a fost și nici nu este cetățean român. Jupâneasa Any a fost judecată la 2 ani și „tovarășul“ clopotar la un an temniță, iar dl Țigan, mecanic cfr. despre care toată lumea știa dela început că este nevinovat, a fost achitat. Spionii vor intra în pușcărie, iar dl Țigan trebuie pe deplin reabilitat, Această-i cu dreptate!

— *Ministrul de externe sârb dl Marinkovics* a trecut prin Arad, mergând spre Cehoslovacia, unde se ține conferința Micei Antante. La gară i s'a făcut o frumoasă primire, eșindu-i întru întâmpinare notabilitățile orașului în frunte cu dnii: Dr. Marșieu prefect județean și Dr. Lazar președ. Cons. județean. Dl Marinkovics era însoțit de ministrii plenipotențiarilor ai Micei Antante din Belgrad.

În gara Arad au luat toți împreună o mică gustare servită de dl Ilie Mohor restauratorul gării.

Intervievat dl ministru asupra diferitelor chestiuni, în ce privește revenirea Habsburgilor pe tronul Ungariei a declarat că acest lucru nu se va tolera sub nici o formă. Am vrea să știm că românii, foști visători ai „Groszösterreich“-ului s'au desmetecit măcar acum!!

Rugăm achitați abonamentul și trimiteți, cari puteți câte-o sumuliță și pentru fondul de rezistență.

— *Un ziar din București afirmă* că oamenii interesați — politicianii — ar primi pentru cele trei concesionări făcute firmelor străine, adecă a refacerii drumurilor, a votării legii spiritului și a concesionării telefoanelor, comisioane — bacșișe de un miliard lei, și anume: Comisionul Stewart 450 milioane; comisionul Baron Neumann 300 milioane; comisionul Morgan 250 milioane. Total 1000 milioane, adică un miliard.

Noi nu credem cele de mai sus! Nu! nu se poate, fiindcă dacă ar fi adevărate, atunci... atunci trebuie să desperăm!...

— *În ziua de 15 Iunie a. c. a avut loc la Ghioroc jud. Arad o prea frumoasă serbare dată de elevii școlii primare Ghioroc și Cuvin cu concursul corului bărbătesc „Armonia“ din Ghioroc.*

S'a reprezentat o piesă teatrală „Meșterul Manolă“ de cătră elevii din Ghioroc și Cuvin sub conducerea Dlui inv. dir. Ioan Drecin, precum și mai multe dansuri naționale executate de elevii școlii din Ghioroc sub conducerea Dșoarei inv. Veturia Martin. Restul programului: poezii, monoloage, cântări etc. au fost dirijate de neobositul și vrednicul director școlar Gheorghe Mihiția.

Corul „Armonia“ a cântat cu precizie și dibăcie următoarele cântări: „Un sfânt, un domn“ cântare religioasă „Coroana României“ „Numai una“ „Pe umeri pletele-i curg rău“ de Coșbuc și „Mulți ani“.

La sfârșit Dl. Ion Jelecutean inv. în Cicir a rostit o înălțătoare cuvântare.

De observat că preoții ort. rom. din Cuvin și Ghioroc n'au luat parte la această frumoasă serbare, ba ce e mai mult nici n'au voit să publice în biserică fișele acestei serbări, cu toate că s'au găsit de Domnii directori la Ghioroc și Cuvin.

— *În Ghioroc dintre 30 de candidați la postul de notar* dintre cele 13 voturi au primit dnii: Gulácsy 7 voturi, toți minoritarii au votat, fără excepție, cu ei dl. Petru Băd un băiat eminent 4 voturi și dl Muntean 1 vot iar un vot a fost anulat.

Avem toată încrederea că fofururile competente vor confirma de ales pe dl Băd, având deja până acum minoritarii la conducerea comunei destule puteri ca: majoritatea consilierilor, primarul, casarul și un inv. neaoș „teremtette“.

— *Congresul general al Asociației Medicilor* a avut loc în ziua de 21 Iunie în București.

După formalitățile obișnuite de deschidere s'a propus în aclamațiile nestăruite ale tuturor celor de față, să se trimită M. S. Regelui Carol II o telegramă omagială.

Apoi au vorbit reprezentanții diferitelor filiale — filiala din Arad a fost reprezentată prin dnii medici: Dr. Benea și Dr. Pleșa — și a altor asociații.

Biroul comitetului ales acum 3 ani s'a prezentat rapoartele despre activitatea lui. S'a descărcat Comitetul Central de gestiunea pe 1929 și s'a purces la alegerea unui nou comitet pe 3 ani. în locul celui vechiu, al cărui mandat a expirat.

Cu mici excepțiuni și modificări a fost reales vechiul comitet în frunte cu dl. prof. Dr. N. Gheorghiu, demnul și harnicul fost președinte al Asociației!

Sigur când este vorba de o muncă serioasă, desinteresată și cinstită în interesul marelui public, atunci nu se îmbulzesc cei ce rod pe ciolane, trăgând lefuri de sute de mii și milioane, nu pentru activitatea lor, care este neînsemnată, ci pentru că se știu linguși, invărtiți și fac politică de partid totdeauna „cu cei dela putere“.

— *La alegerea de notar din Sebiș* cu toate intrigile și propaganda jidoviților și a dușmanilor noștri a fost ales vrednicul notar Crâșnic intrunind 34 voturi din 38 câte s'au dat. Poporul român este bun patriot și bun creștin și este gata să-și dea pentru intelectualii cinstiți, adevărații lui conducători nu numai votul ci și viața. Sincere felicitări dlui notar Crâșnic pentru succesul său!

Publicațiune de licitație.

Se publică spre cunoștința generală că în ziua de 28 Iunie 1930 ora 17 se va vinde prin licitație publică la fața locului în comuna Ineu parmufuri, etc. evaluate în suma de Lei 83.194 în favorul următorilor Dr. Gheorghe Hențiu și soția din Ineu pentru suma de Lei 956 cap. și acc. în baza deciziei No. G. 6805—1929 a judecătoriei Ineu.

Ineu, la 14 Iunie 1930.

Barbu, m. p. grefier delegat judecătoresc.

Publicațiune de licitație.

Se publică concurs de licitațiune minuendă cu prețul de strigare 45.000.— lei pentru repararea sf. Biserici ort. rom. din comuna Vârfurile pe ziua de 4 Iulie a. c. ora 14.

Planu, devizul de spese și condițiunile de licitațiune se pot vedea zilnic la Oficiul parochial.

Consiliul

DI A. C. Cuza și programul guvernului.

După instalarea noului guvern la conducerea țării, dl I. Maniu a ținut o vorbire de program în Cameră.

Lipsind în acel timp dela ședință dl A. C. Cuza și deci nepunând lua cuvântul, a făcut în ședința din 20 Iunie o foarte însemnată și bine documentată declarație din care estragem următoarele:

Intoarcearea fericită a M. S. Regelui Carol al II-lea, aclamată de întreaga națiune, impunea formarea unui guvern național, al tuturor organizațiilor politice, unite în jurul Tronului, ca să prezideze începutul unei ere noi, de refacere a țării, de mult și cu nerăbdare așteptată de toți românii.

Aceasta a fost înalta solicititudine și dorința M. S. Regelui, incredințând d-lui general Prezan misiunea de a forma un guvern de concentrare.

Guvernul național, dorit de Rege și așteptat de țară, nu s'a putut înfăptui din cauza iuvrăjbirii dintre partide. În consecință, d. Iuliu Maniu, președintele partidului național țărănesc, având încrederea deplină a Corpurilor legiuitoare, a fost chemat de M. S. Regele, ca să formeze guvernul, pe care l'a constituit la 13 Iunie 1930, ca guvern de partid.

Fără a prejudeca opera, pe care ar putea-o realiza guvernul domnului Iuliu Maniu, Liga Apărării Naționale Creștine, își exprimă încă odată convingerea că partidele nu sunt în stare să dea satisfacție intereselor superioare ale nației românești, compromisedegovernareapartidelor.

„Liga Apărării Naționale creștine” nu vede altă eșire din situația primejdioasă, în care se află țara, decât ca politicele de partid să i se substituie, fără întârziere, o politică națională unitară, pe baza unui program comun de reforme necesare, asupra cărora partidele să cadă de acord. S'au, să le fie impus. Alfel, nația românească este primejduită în existența ei.

Programul comun, ce se impune în ceasul acesta, reclamă numai decât realizarea următoarelor îmbunătățiri:

Relaxarea finanțelor statului, prin cele mai stricte economii, cu oprirea împrumuturilor oneroase și azălogirei de bunuri și serv. publice, incompatibile cu suveranitatea națională.

Restabilirea agriculturii ca bază a economiei naționale, asigurându-i prețuri remuneratoare pentru produsele sale.

Reprimarea cametei cu suspendarea imediată a execuțiilor silite, până la alte măsuri.

Desființarea cartelurilor parazitare, care scumpesc viața.

Echilibrarea prețurilor industriei cu prețurile agriculturii.

Combaterea alcoolismului, prin introducerea monopolului vânzării alcoolului.

Oprirea invaziei jidanilor, cari au prefăcut România în teritoriu colonial „jidănesc” silind pe românii să emigreze.

Urmărirea paraziților, cari împing la disperare populația satelor cu deosebire în Maramures, Bucovina, Basarabia și vechea Moldovă.

Naționalizarea orașelor României prin octroiarea elementelor românești.

Lucrând la realizarea programului său, mai larg, „Liga Apărării Naționale Creștine” crede că refacerea țării nu este posibilă fără aceste măsuri generale, imediate, pe care guvernul d-lui Iuliu Maniu are datoria a le înfăptui.

„Liga Apărării Naționale Creștine” conștientă de înalta ei chemare în lăuntru organizației politice a statului românesc, sfâșiat de vrășmașia partidelor, își va continua opera de unificare și de rezistență națională în jurul principiilor sale constitutive: *Hristos, Regele, Națiunea: România Românilor.*

D. ministru Vaida a răspuns, că d. Cuzasa indice și mijloacele practice de realizarea programului L. A. N. C.:

Sigur va veni vremea și încă nu peste mult când dl A. C. Cuza președintele suprem a L. A. N. C. nu numai va indica mijloacele necesare pentru realizarea programului L. A. N. C., ci va și realiza programul ei, singurul care va aduce mulțumirea și fericirea poporului și a țării românești.

Scrisoare către M. S. Regele Carol al II.

Majestate!

Ne luăm îndrăzneala, să Vă scriem și să ne tânguim Măriei Tale, ca unuia ce stați pe tronul țării.

Aveam lipsă mai mult ca oricând de un cap luminat, de o inimă patriotică, de un om hotărât, de o mână tare pentru îndreptarea răului urmat după moartea Scumpului Măriei Tale Tată, Regele Ferdinand I. cel bun, mare, înțelept și sfânt.

Ați urcat scările tronului, cu gândul bun de a fericici această țară dusă în marginea râpei, de către partidele politice.

Știm că Coroana Regală nu este așa de ușoară precum își inchipuesc multe minți slabe și neștiutoare.

Țara noastră și-a găsit omul ca să o conducă cu vrednicie.

Cu foarte mare respect ne spunem durerile, cu nădejdea că în Înaltul patriotism și Înalta bunătate, ne Veți lua sub sprijinul și ocrotirea Măriei Tale.

Aduceți-Vă aminte că în această țară sunt o mulțime de invalizi nedreptățiți, bătuți, batjocoriți, necinstiți, nesocotiți și scoși afară din rândul legilor.

Aduceți-Vă aminte de copiii orfani ai căror părinți au murit cu ochii ațintiți la Măria Ta.

Aduceți-Vă aminte de nenorocitele de văduve ce-și plâng amarul, chinul, lipsa și necazul.

Aduceți-Vă aminte de foștii voluntari, cari împinși de dragoste de țară au venit să moară sub comanda Măriei Tale.

Aduceți-Vă aminte de foștii întemnițați și martiri, ai neamului, care altă dată au umplut temnițele umezi și reci ale închisorile stăpânirilor străine pentru sântemintele lor naționale mărturisite fără frică.

Aduceți-Vă aminte de micul slujbaș flămând, gol și rupt, care trage carul greu al statului, de bătrâni pensionari istoviți în munca făcută din tinerețe, de negoțul și meseria mică românească și de tot poporul apăsător, furat, amăgit, înșelat de haitele partidelor politice și de străini ajunși în prea mare număr în inima țării noastre.

Nizuiți-Vă a îndrepta răul, îndepărtați pe oamenii necinstiți și fără omenie din jurul tronului Măriei Tale.

Ascultați de glasul poporului spus prin cei curați la inimă și la gânduri și Dumnezeu Vă va ajuta să fiți Regele înțelept și mare, cu dragoste către neam, lege și țară.

Poporul Românesc așteaptă dreptate.

Dreptatea nu o va putea-o face nimeni decât Măria Ta.

Căpitan invalid Gheorghe Beleuță.

Testamentul Eroilor

Pe glia strămoșească
dee Domnul: **Cinste și Muncă.**

*Cu prețul vieții noastre și-al sângelui vărsat
Am biruit dușmanii și patria-am salvat;
Moșia noastră scumpă — așa cum fuse-odată,
V'o dăm ca moștenire, de voi a fi păstrată!*

*Precum strămoșii noștri, în timpuri de urgie
Ne-au apărat pământul cu multă vitejie,
Și noi la rândul nostru, păzitu-ne-am moșia
Făcând dovada lumii, ce poate România.*

*Din Dunăre la Nistru, din Tisa pân'la Mare
Este a voastră Țara; E România Mare!
Cu bogății ascunse, ogoare 'nbelsugate,
Cu codrii verzi și dealuri, livezi îmbălsămate!.*

*De-acum e rândul vostru! Munciiți fără 'ncetare,
Făcând din ea o perlă, un cuib de raiu sub soare!
Uniți în gând și'n fapte crezând în Dumnezeu,
Goniți din suflet vrajba, nădăjduiți mereu.*

*Cinstiți pe cei ce'n lupte căzut-au pentru țară,
Și ajutați urmașii de foame să nu piară.
Să îngrijiiți de-asemeni de cei fără pîcoare,
Sau orbi, sau fără brațe, lăsați pe ponoare,*

*Prin munți, prin văi, pe dealuri, prin sate și orașe,
Loviiți de schije, gloanțe — de armele vrășmașe —
Și care azi duc greul unei vieți amare
Ca drept recunoștință a jertfei pentru țară!*

*Pe dușmani să-i înfrângeți când vor mai cuteza
Să vie asupra voastră hotarele-a schimba
In vece de vece loznica „Pe-aicea nu se trece”
S'o aibă tot Românul și capul să Nu-și plece!.*

București, Aprilie 1930

George Marinescu, Student.

Sărbători naționale și cârciumi deschise.

Românul bea de jale, bea de voe bună, bea că-i sărac, bea că-i bogat, bea în zile solemne și bea în zile de rușine. Cam așa îi faima bietului Român... Și, durere: El bea prea mult și azi că îl stăpânesc ai lui cari vreau să îl conserve, tot așa cum a beut eri că era sub stăpânirea străinilor, cari voiau să îl distrugă.

Noi nu suntem dintre aceia cari ar dori o prohibire a alcoolului. Noi dorim numai o îngrădire a ocaziunilor de beție și dorim aceasta fiindcă cunoaștem ravagiile patimii beției printre sătenii noștri. *Și mai vârtos fiindcă am avut aceasta îngrădire și nu putem în deajuns înțelege ce motive a putut îndemna pe „Cei Mari” ai zilei de azi să strice bunele îngrădiri de eri.*

Nouă ne place să privim cheștiunea ca de un interes național și cei ce o coboară până la specularea unor patimi și satisfacerea unor interese ordinare, sau a unor agenți politici; nu mai pot fi socotiți patrioți în sensul ideii al cuvântului ci ei sunt niște borfași politici de rând. Singurul raționament al acestora poate fi: „Să ne meargă nouă strună apoi ce ne pasă de tine nație!” Adecă curat vechea poveste „Satul arde baba să peaptănă”.

Până mai deunăzi aveam cârciumile închise în Dumineci, în sărbătorile mari și în sărbătorile naționale. Acum văd însă unele cârciumi deschise și în aceste zile (să zice cu concesiu) și anume dela ora 12 din zi până la ora 7 seara. Cum însă pe sate nu este nici un ceasornic oficios ca bunăoară cel așezat în turla gării cfr. din Arad sau dela palatul municipiului; apoi nu e mirare că termenele (cu voie și fără voie) nu să pot ține la punctualitate. Să vinde și peste termen (dacă nu prin față, prin dos) că vezi bine dacă oamenii au apucat odată în voie bună nu pot să o curme pe termen fix.

Mi-a fost dat să văd în sărbătorile naționale ce de curând s'au părădat și în Duminecile din urmă, cum sătenii frunțași joacă cărți pe la cârciume și cum tinerimea își ține hora în însăși sala de consum a cârciumei.

Unde este cumintenia noastră, Domnilor? Batem doba cea mare (cu ordine și programe) și trăim în iluzia că și la sate întocmai ca și la orașe, lumea prăznuește! Ori nu știți D-voastră că la sate paza este efemeră, vetrele culturale mai puținie iar pionerii culturali și mai puținie? Bietul popă și dascăl își a-prind pae în cap de se amestecă în „treburile oamenilor”. Și în fine nu știți D-voastră că ocaziunea face pe hot! Ați uitat proverbul cu Joe și Boul și ați dat ocazie la toate acestea! O credem, nu voiți să distrugeți această nație dar așa nu o puteți protege!

Ori poate s'a avansat deschiderea cârciumilor în repaos-duminecal în vederea consumării quantumului sporit de spirt? Da, lucrurile acestea se pretind și se presupun! Vă gândiți însă la vorba bătrânească că: „Cine ce samănă aceea va secera!” Dacă și în zile solemne dăm ocazie la beție, noi vânt să-mănăm și furtună vom recolta!

Sărmane sătean! Tu ai rămas să i-ți iai indemnul de viață din cârciumă. Popa și dascălul tău a rămas unul o harfă ruginită, altul un chimval ce cântă în pustiu. Și ce rău e așa și ce păcat de Țară că chețuește atâta cu acești factori culturali și îi folosește atât de puțin!

Dacă tu preot — și învățătorule — al națiunii ai fi chiar ori și cât de modest „Cei mari” și atunci ar avea datoria să abată cu sărg pe cetățenii acestei Țări numai și numai în alvia voastră. Numai aceasta cale duce apa la moara noastră națională. Ori și ce altă al-